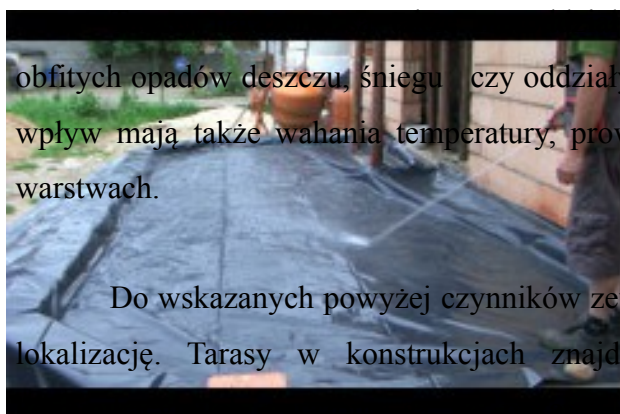

IZOLACJA WODOCHRONNA TARASÓW

Tytułowa pozioma powierzchnia budowlana pełni dwie zasadnicze funkcje: użytkową i rozrywkową. Zazwyczaj stanowi połączenie obszaru mieszkania z częścią ogrodową, a w budownictwie wielokondygnacyjnym stanowi często jej substytut. Aby móc w pełni korzystać z dobrodziejstw posiadania tarasu należy zadbać o jego prawidłową realizację i pielęgnację. Z uwagi na lokalizację opisywanej części inwestycji szczególnie istotne znaczenie ma hydroizolacja.

Już podczas wdrażania prac budowlanych nierzadko dochodzi do zawilgocenia nakładanych warstw wodą technologiczną i opadową. Zdarza się, iż zamknięcie ich w tarasie doprowadza do wyciekania przez dłuższy czas eksploatacji. Analogiczne skutki powoduje nieodpowiedni dobór materiału. Utrudnia on filtrację wody, co prowadzi do powstawania korozji biologicznej, a w konsekwencji do nieuchronnych przecieków.

Wpływanie czynników atmosferycznych, w tym obfitych opadów deszczu, śniegu czy oddziaływanie wilgotnych mas powietrza. Negatywny wpływ mają także wahania temperatury, prowadzące do odkształcania materiałów w jego warstwach.

Do wskazanych powyżej czynników zewnętrznych należy zaliczyć także niekorzystną lokalizację. Tarasy w konstrukcjach znajdujących się w pobliżu ruchliwych arterii mogą być narażone na uszkodzenia spowodowane drganiami obiektu, co także negatywnie wpływa na zachowanie prawidłowej szczelności elementu.

Warunkiem skutecznej i trwałej ochrony tarasu przed niekorzystnym oddziaływaniem wody jest fachowo i należycie wykonana izolacja. Aby uniknąć konsekwencji wskazanych powyżej zjawisk należy realizować budowę obiektów w oparciu o wymienione poniżej kryteria.

Podczas realizacji prac budowlanych należy zapewnić odpływ wody technologicznej i opadowej po warstwach paroizolacji w kierunku instalacji odwadniającej- pomoże to uniknąć zawilgocenia układanych kolejno warstw tarasowych.

Poszczególne warstwy tarasu muszą być odpowiednio zdylatowane. Poziomy zlokalizowane na zewnątrz, z racji bezpośredniej ekspozycji na oddziaływanie zmieniających się temperatur, powinny być zdylatowane gęściej w porównaniu z warstwami położonymi głębiej.

Pomiędzy warstwą dociskową i warstwą izolacji przeciwwodnej zaleca się użycie poziomej przekładki dylatacyjnej wykonanej z papy lub folii, oraz ułożenie jej na przesypce z talku technicznego lub piasku z talkiem.

W celu uniknięcia zastoin wody przepona izolacyjna powinna być układana ze spadem w kierunku zewnętrznym, a możliwy kąt jej ułożenia wahać się w granicach 1-2 %.

Materiały użyte w celu hydroizolacji powinny cechować wysoka odporność na korozję biologiczną i niski stopień nasiąkliwości, a ich trwałość powinna być adekwatna do wymogów obciążeń użytkowych tarasu.

Skuteczne wykonanie izolacji tarasu zapewnia długoletnie i bezproblemowe jego użytkowanie.